Neki čovjek je u vrijeme Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, optužio svoju ženu (za blud) i zanijekao dijete (koje je ona rodila). Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, naredio im je, i oni su se zakleli uz kletvu onako kako je to Allah propisao, a zatim je presudio da dijete pripadne ženi, rastavivši (brak) između njih dvoje, jer su se zakleli uz izazivanje prokletstva na kraju.

Prenosi se od Ibn Omera, radijallahu anhuma, da je neki čovjek u vrijeme Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, optužio svoju ženu (za blud) i zanijekao dijete (koje je ona rodila). Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, naredio im je, i oni su se zakleli uz kletvu onako kako je to Allah propisao, a zatim je presudio da dijete pripadne ženi, rastavivši (brak) između njih dvoje, jer su se zakleli uz kletvu na kraju.
[Vjerodostojan] [Muttefekun alejh]

U ovoj predaji prenosi Ibn Omer, radijallahu anhuma, da je neki čovjek optužio svoju ženu za blud i zanijekao dijete (koje je ona rodila), kazavši da nije njegovo. Ona je to negirala, pa se među njima desilo međusbno proklinjanje. Muž se četiri puta zakleo da je iskren a peti je put prizvao prokletstvo na sebe, ako je lažov. Zatim se i žena četiri puta zaklela na to da on laže i peti put je prizvala Allahovu srdžbu ako ona laže. Kada je okončano ovo međusobno proklinjanje, Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ih je rastavio zauvijek, a dijete je ostavio sa ženom i nije se pripisivalo čovjeku.

http://www.sunnah.global/hadeeth/bs/show/6024